

III Decisionum Aurearum Lib. I.

euiniariis, in quibus etiam fideles ligantur, glossa notab. quæ ita declarat in c. se pè, in glo. si. 28. q. i. extra de rapt. cap. in archiepiscopatu. cap. post miserabilem. vide Socin. consil. 70. vol. 2. vbi inquit ligari legibus, & statutis loci, quibus habitant.] His sic stantibus respondemus unica conclusio ad questio- nem de necessitate confessionis sacramentalis, videlicet.

20 Omnis † utriusq; sexus fidelis, postquam ad annos discretionis perueniret, ad confessionem tenetur iure diuino, supposito peccato mortali post baptis- tum, sed ex pracepto iuris positivi semel in anno, etiam si in peccati mor- tale non inciderit. Hæc conclusio pro- batur per D. Tho. lib. 4. sent. d. 18. art. 1. in opus. & in 3. p. q. 84. art. 5. Nam qui omne dicit, nihil excludit. Hinc dicimus, Summū Pontificē teneri ad cōfessionem in omnibus illis casibus, in qui- bus ea iure diuino est instituta, & præ- cepta: [Imo grauius peccaret legem di- uinam non seruādo, quam alii inferiores, quia quo gradus altior, eò casus gra- uior, de penit. di. 2. principium, 40. di. homo, facit tex. in c. nulli fas, 25. q. i. vbi grauiora delicta facit sublimitas peccati- um. Et Christus legem suam specialiter suo Vicario commisit, vt eam seruaret, & per alios seruari faceret, pro cuius obseruantia sibi vsque ad sanguinis effusionem pugnandum est, vt ait decre- tum Urbani Papæ. Et quamuis vide- batur dicendum oppositum, quia con- fessio, vt sit valida, oportet, vt sacerdos super ipsum cōsidentem habeat potestatem iurisdictionis. cum ergo hanc nul- lus habeat super Papam, quia ipse est cap- put omnium, & ipsum nulli cōstat nisi Deo esse subiectum, c. aliorum, 9. q. 3. c. si Papa, dist. 40. & omnes alii ipsi subi- ciuntur. ergo. Tamē respondeo secundum S. Thom. in 4. sent. d. 17. q. 3. artic. 1. c. 2. & Medin. C. de confes. q. 27. quod nullus homo in terris habet potestatem iurisdictionis coactuum super ipsum Pa- pam. habet tamen absolutuam, præsup-

posita eius spontanea voluntate, & sub- missione, qua alicui sacerdoti se submit- 21 tit. † Potest enim sibi eligere confessio- rem, quemcunque voluerit: nam & in cōtentiosa iurisdictione hoc receptum est. 11. q. 5. mandatis. 2. q. 7. nos si incō- petéter, multo fortius in voluntaria po- test se submittere cuilibet sacerdoti glo. & Doct. in cap. sanè. de offic. deleg. quia quo ad hoc vnuquisq; sacerdos catho- licus tenet locum Dei viventis, & loco Dei potest absoluere paenitentem. 11. q. 3. abit. de paenit. d. 1. inter hæc hircum. 1. vnde in foro penitentiali Papa factus est minor, & confessor maior, Hofstien. in sum. de paenit. & remiss. num. 15. Tho. in 4. sent. d. 17. q. 3. capit 2. Asten. de confes. tit. 10. ar. 2. in f.] Rursum etsi minime tenetur semel in anno cōsideri iuxta præceptum humanæ constitutio- nis, in d. cap. omnis, ex vi inquam coa- ctua: quippe qui non cogitur confiteri, sed bene tenetur tēpore statuto in d. de- cretali, ex vi ipsius canonis directiua, 25. q. i. iustitia. vbi sic dicitur: Injustia, ac rationis ordo fuadet, vt qui à succe- ssoribus desiderat mādata sua seruari, p- decessoris sui mandata custodiat. proba- tur in l. digna vox, de legi. c. iustum, d. 9.

22 Ratio † enim naturalis dictat principē debere seruare legem, quam ipse tulerit, cap. cum omnes, de consti. & ita intelligi- gitur quod dicitur, principem solutum esse legibus: quia nullus in ipsum potest iudicium condemnationis ferre, si cō- tra legem agat, sed quo ad vim directiuam, & ex quadā equitate princeps subiicit legi propria voluntate, secundū dictum sapientis: Patere legem, quā tu ipse tuleris. Improperantur enim à Do- mino, qui dicunt, & non faciunt, & qui alijs imponūt onera importabilia, & ipsi nec digito volunt mouere, Matth. 23. Vnde quo ad Dei iudicium non est solutus Rom. Pōtissimum legibus confessio- nis quo ad vim directiuam, & peccat non confitendo. Felyn. in cap. 1. num. 31. de 23 consti. nisi † rationabilis subesser cau- fa: tunc enim sicut dispensare posset in tem-